

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 23. marta 2015. godine
Br. ref.: RK 781/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI186/14

Podnosilac

Sahit Kurti

**Ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda
Rev. br. 153/2014 od 17. juna 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Sahit Kurti (u daljem tekstu: podnosilac) iz Mitrovice, koga zastupa Udruženje advokata „Sejdiu & Qerkini“ SH.P.K. iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje Vrhovnog suda Rev. br. 153/2014 od 17. juna 2014. godine. Rešenjem je odbijena, kao neosnovana, revizija podnosioca protiv rešenja Apelacionog suda CA. br. 3986/2012 od 16. septembra 2013. godine. Osporeno rešenje je uručeno podnosiocu zahteva 15. oktobra 2014 godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je zahtev za ocenu ustavnosti gore navedenog rešenja Vrhovnog suda. Podnosilac zahteva smatra da su redovni sudovi pogrešno računali rokove za blagovremenost njegove tužbe i time su članovi 31. 32. i 54. Ustava i članovi 6. i 13. Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP) povređeni.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 31. decembra 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 13. januara 2015. godine, odlukom GJR. KI186/14, predsednik Suda je imenovao sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca. Istog dana, odlukom KSH. KI186/14, predsednik je imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Enver Hasani.
7. Dana 23. januara 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca i Vrhovni sud o registraciji zahteva.
8. Dana 6. februara 2015. godine, Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Podnosilac zahteva je bio u radnom odnosu, u svojstvu policajca, u Kosovskoj policijskoj službi (KPS) od 24. decembra 2000. godine, do 4. avgusta 2005. godine, kada mu je prekinut radni odnos odlukom Ref. 459 – KPS – 2004 od 4. avgusta 2005. godine.
10. Protiv odluke podnosilac je uložio žalbu Komisiji za žalbe pri KPS, koja je odbijena kao neosnovana.

11. Dana 6. oktobra 2005. godine, podnosilac je obavešten o odluci Komisije za žalbe dopisom KPS, koji mu je uručen 14. oktobra 2005. godine.
12. Dana 25. novembra 2005. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu u Prištini, protiv odluke Komisije za žalbe KPS.
13. Dana 14. marta 2012. godine, Opštinski sud u Prištini je rešenjem C1. br. 264/07 od 14. marta 2012. godine, koje je zasnovano na članu 83. Zakona o osnovnim pravima iz radnog odnosa, odbacio tužbu podnosioca kao nedozvoljenu, pošto je podneta van zakonskog roka od 30 dana.
14. Dana 20. jula 2012. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu u Prištini protiv rešenja Opštinskog suda u Prištini.
15. Dana 16. septembra 2013. godine, Apelacioni sud u Prištini je rešenjem CA. br. 3986/2012, odbio žalbu kao neosnovanu, dok je rešenje Opštinskog suda u Prištini, C1. br. 264/07, od 14. marta 2012. godine potvrdio. Obrazloženje glasi „da je sud prvog stepena sa pravom konstatovao da je tužilac tužbu podneo nakon predviđenog zakonskog roka, kojom prilikom je izgubio pravo da traži sudsku zaštitu za radni odnos.“
16. Dana 11. novembra 2013. godine, protiv rešenja Apelacionog suda u Prištini, CA. br. 3986/2012 od 16. septembra 2013. godine, podnosilac zahteva podnosi reviziju Vrhovnom sudu.
17. Dana 17. juna 2014. godine, Vrhovni sud Kosova je rešenjem Rev. br. 153/2014 odbacio, kao neosnovan, zahtev podnosioca za reviziju sa sledećim obrazloženjem;

“... Prema proceni Vrhovnog suda, sudovi nižih instanci su pravilno primenili odredbu člana 83. Zakona o osnovnim pravima iz radnog odnosa, iz razloga jer je ovaj rok prekluzivan i nakon njegovog isteka radnik gubi pravo sudske zaštite, i stoga se tužba podnesena nakon ovog roka mora odbaciti kao van roka, tako da Vrhovni sud Kosova procenjuje da su navodi navedeni u reviziji neosnovani. U reviziji nije navedena nijedna okolnost koja bi dovela u sumnju zakonitost osporenog rešenja.“

Navodi podnosioca

18. Podnosilac zahteva smatra da su mu zbog nepravilnog računanja rokova od strane Vrhovnog suda Republike Kosovo, prekršena prava zagarantovana članovima 31. [Pravo na Pravično i Nepriistrasno Suđenje], 32. [Pravo na Pravno Sredstvo] i 54. [Sudska Zaštita Prava] Ustava, kao i članovi 6. i 13. EKLJP.
19. Podnosilac traži od Suda sledeće:

- I. Da proglasi podnesak podnosioca zahteva prihvatljivim;*
- II. Da utvrdi da je ustavno pravo podnosioca zahteva na pravično i nepriistrasno suđenje, garantovano članom 31 Ustava Kosova i članom 6. Evropske Konvencije za Ljudska Prava i Slobode povezano i sa pravom na sudsku zaštitu prava i pravo na delotvorna pravna*

sredstva, garantovana članom 32. i 54 Ustava Kosova i članom 12. EKLJP-a prekršeno od strane Vrhovnog suda Republike Kosova prema Rešenju Rev. br. 153/2014.

III. Da proglasi nevažećim rešenje Rev. br. 153/2014 Vrhovnog suda od 17.06.2014. god.

IV. Da odredi i da odluči bilo koju drugu pravnu meru koju Ustavni sud procenjuje kao osnovanu na Ustavu i zakonu i koja je razumna za ovaj slučaj.“

Ocena prihvatljivosti zahteva

20. Sud će ispitati da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovníkom.

21. Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

22. Sud naglašava i član 48. Zakona, koji predviđa:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

23. Štaviše, Sud podseća na pravilo 36 (2) (b) Poslovníka, koje propisuje:

„(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

...

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava“.

24. Razmatrajući navode podnosioca zahteva u vezi nepravilne primene procesnog i materijalnog prava od strane redovnih sudova, Sud ponavlja da nije njegova dužnost prema Ustavu da deluje kao sud četvrtog stepena, u vezi sa odlukama donetim od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna zakonska pravila (vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, vidi i slučaj br. KI70/11, podnosioci zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Besart Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine)

25. Rešenje Vrhovnog suda Kosova Rev. br. 153/2014 od 17. juna 2014. godine, pruža obrazložen odgovor na sve tvrdnje podnosioca zahteva, vezane za način računanja rokova, kao i razloge primene odgovarajućih pravila procesnog i materijalnog prava.

26. Sud primećuje da podnosilac zahteva nije zadovoljan, uglavnom, pravnom kvalifikacijom činjenica i zakona primenjivog od strane redovnih sudova. Pravna kvalifikacija činjenica i primenjiv zakon su pitanja zakonitosti.

27. Podnosilac zahteva nije podneo neki dokaz *prima facie* za povredu ustavnih prava (vidi: *Vanek protiv Republike Slovačke*, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 53363/99 od 31. maja 2005. godine).
28. Iako podnosilac zahteva tvrdi da su povređena njegova prava pogrešnim utvrđivanjem činjenica i pogrešnom primenom zakona od strane redovnih sudova, on nije pokazao kako su navedene odluke povredile njegova ustavna prava.
29. Sud je, u nastavku, naglasio da sama činjenica da podnosilac zahteva nije zadovoljan ishodom slučaja, ne može da mu da za pravo da pokrene argumentovan zahtev o povredi Ustava (vidi: *mutatis mutandis*, presuda ESLJP, zahtev br. 5503/02, *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, presuda od 26. jula 2005. godine).
30. Podnosiocu zahteva je pružena prilika da predstavi svoj slučaj i ospori tumačenje zakona, kao pogrešno protumačeno, pred Osnovnim sudom u Prištini, Apelacionim sudom Kosova u Prištini i Vrhovnim sudom Kosova.
31. Sud nakon razmatranja postupka u celini, nije utvrdio da su relevantni postupci na bilo koji način nepravični ili proizvoljni (vidi: *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/ 06 od 30. juna 2009. godine).
32. Sud smatra da uslovi prihvatljivosti nisu ispunjeni. Podnosilac zahteva nije uspeo da predstavi i potkrepi tvrdnje da su mu osporenom odlukom povređena ustavna prava i slobode.
33. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba da se proglasiti kao neprihvatljiv u skladu sa pravilom 36 (2) (b) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. stavom 7 Ustava, članovima 20. i 48. Zakona i pravilom 36 (2) b) Poslovnika o radu, na sednici održanoj dana 6. februara 2015. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4 Zakona;
- IV. DA PROGLASI da odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani